

JUSTICIA SOCIAL

EPOCA IV - NUM. 55
18 d'abril del 1936

PREU: 20 cènts.

Redacció i Administració:
Primer de Maig, 7
TELEFON 15486
BARCELONA

Unió Socialista de Catalunya

CONTRA

EL FEIXISME:

GUERRA AL FEIXISME!

UNITAT OBRERA!

per JOSEP MIRET

Ara, aquells que menyspreaven la potència del feixisme espanyol, s'hauran convençut de la seva lleugeresa.

Tots els fets produïts darrerament en diferents indrets d'Espanya, amb l'intent de pertorbar el desenvolupament del programa del Front Popular, són suficients per a demostrar que no solament el feixisme havia arrelat al nostre poble, sinó que té fondíssimes arrels.

L'atemptat contra Jiménez Asúa, l'atemptat contra Ortega Gasset, l'assassinat del senyor Pedregal, el vast pla de complots terroristes contra les més destacades personalitats dels diferents partits, reunits sota la bandera del Front Popular, els forts incidents de Madrid durant les festes de la commemoració de l'aniversari de la proclamació republicana, les activitats dels capellans llança-bombes, tots aquests fets, en fi, dibuixen clarament la força del feixisme espanyol i la seva decisió d'impedir la consolidació d'un règim simplement democràtic.

Altra vegada, i amb més força que durant els primers anys de la república, s'aglutinen estretament totes aquelles classes i aquelles institucions que veuen amenaçada la seva existència i els seus privilegis.

El feudalisme agrari, el capitalisme bancari i industrial, les restes de la vella aristocràcia palatina, els partidaris d'una «Espanya gran», els enrolats en la Unió de Militars Espanyols, l'alta direcció eclesiàstica, els aventurers de totes les polítiques, que s'ofeguen en un ambient d'honestat, i tots aquells que tenen quelcom a perdre, s'estrenyen fortament per tal d'oferir més resistència a l'empenta creixent de les masses republicanes i obreres.

El feixisme, a Espanya, compta amb diners i amb masses. Diners i masses, repetim-ho. No volguem enganyar-nos, perquè fóra pitjor per a tots. Només una organització que compli amb aquests dos indispensables elements pot actuar amb l'audàcia i el mètode amb què actua «Falange Española».

Perquè, fins ara, totes les actuacions d'aquesta organització feixista demostren la possessió d'abundants mitjans econòmics i d'orientadors especialitzats.

Els mitjans econòmics surten, deuen sortir indubtablement, de les mateixes caixes que donaren vida i empenta a Mussolini i a Hitler; i els elements especialitzats surten de l'exèrcit, com també en sortiren a Alemanya i a Itàlia i a Àustria i a tot arreu on el feixisme ha arrelat.

No és qüestió de perdre temps inútilment. Prou plans i prou lamentacions i prou respectes a la legalitat que els enemics escarneixen. A hores d'ara, ja és gairebé per sentit del ridícul que hem de deixar la ploma i prendre l'estaca. Perquè és un dels més grans ridículs demanar calma, serenitat i confiança, mentre que els enemics confabulats del poble i contra el poble es riuen del nostre humanitarisme i de la fe dels republicans en les disposicions escrites.

Si els republicans no es veuen amb cor d'acabar «com sigui» aquestes demostracions feixistes, que ens facin un traspàs de serveis a nosaltres, socialistes, i veuran com en vuit dies el país està pacificat i els esperits estan pacificats, encara que per aconseguir-ho hagin de recórrer als procediments que els nostres adversaris no varen dubtar a emprar per acabar la revolució d'Astúries i Catalunya.

Cal depurar immediatament tots els cossos armats. Eliminar de l'exèrcit, la policia i la guàrdia civil, tots els emboscats, sense contemplacions de cap mena. Desarmar els feixistes i empresonar-los com s'empresonaven els nostres companys mancats de llicència d'armes. Castigar inflexiblement els agents provocadors. Destruir ràpidament aquest gresol feixista que és la «Unió de Militars Espanyols». Eliminar dels alts càrrecs de l'Estat tots els que van contra un Estat que odien. Copejar les dents dels banquers amb mesures que anul·lin la seva influència econòmica. Atacar implacablement l'Església fins a recluir-la als temples, que mai no havia d'haver abandonat.

Replicar les escames feixistes en tots els moments i en tots els llocs, sense repòs. Sense compassió. Sense febleses. Sense tremolors de cames.

Si no es fa així, que ningú no es queixi de les conseqüències. I que ningú no es sorprengui que els obrers organitzats prenguin pel seu compte l'exterminació total del feixisme.

Clam pacifista

Mentre els pobles clamen amb grans manifestacions la pau del món, uns homes que hauríem de fer desaparèixer per la seva obra nefasta, que no volien tenir noció del que significa una guerra mundial per als pobles, es militaritzen i estructuren en llurs respectius països d'una manera tan provocativa vers les altres nacionalitats, que inevitablement vindrà dia que haurà d'esclatar.

Ni Societats de Nacions, ni Comitès de Pacificació, no poden aturar les provocacions i l'orgull als Mussolini i els Hitler. Una nuvolada grandiosa de pólvora sembla cobrir el cel d'Europa.

Mentre el Duce, desoïnt els clams de pacificació i de concòrdia de la Societat de Nacions està atropellant la independència d'un poble indefens i mancat d'armament i d'una sòlida preparació guerrera, en nom de la realitat necessària de l'expansió colonial de la seva nació, i abrindat per la passivitat de la religió que té la seva Seu a Roma, un altre monstre guerrer, un tipus mandonista cent per cent, el déu alemany, llança els seus guerrers a una aventura, a l'ocupació de la Renània, trencant els pactes de la postguerra; i desoïnt els precs amistosos de França i Anglaterra per tal de fer-lo recular en el seu propòsit, provoca tot Europa i l'amenaça amb una nova era de sang.

Els homes dirigents de les nacionalitats europees cal que aixequin ben alt el front i que busquin la llum de la realitat per tal de saber sortir lliures d'aquesta prova difícil.

Horroros de guerra no basten per anihilar l'intent hitleria; ni records, ni conseqüències, ni plors de mare, ni les desferres humanes que corren pels seus carrers són suficients per deturar-lo.

Els pobles paguen ben cares les atzagaïades de llurs dirigents. I Itàlia avui, i potser Alemanya demà, pagaran llur error.

La nuvolada s'espesseeix cada vegada més. Ja ens ofega i ens enterboleix l'enteniment. Cal un home,

cal un poble que desfaci la formació d'aquesta nuvolada de baionetes i canons per tal que torni a regnar la calma i el benestar.

Hem de demostrar que som pobles avançats. Les guerres encara trobaven justificació a l'Edat Mitjana.

Creure el contrari és posar els peus en fals i llançar-se a un precipici.

Abaix la guerra!

T. TOSAS ROSELLÓ

Treballant a l'ombra de la creu

EL PROLETARIAT TE L'OBLIGACIO MORAL D'AJUDAR LA PREMSA QUE DEFENSA ELS SEUS INTERESSOS I TREBALLA PELS SEUS IDEALS D'EMANCIPACIO, COL·LABOREU, DONCS, A LA PROPAGACIO DE "JUSTICIA SOCIAL"!

PERDIGONADES

MÒMIES FALSIFICADES

Segons la premsa, a Egipte s'ha descobert una banda d'estafadors que es dedicaven a falsificar mòmies de personatges il·lustres.

Segons els esbrinaments de darrera hora, entre les mòmies falsificades hi havia la del famós Garcia Prieto i en preparació, les de Lerroux, el comte de Romanones, Alba i uns quants personatges més per l'estil que ja només conserven els fòssils.

MÉS EXACTE

No sabem si els lectors estan al corrent que a la nostra ciutat hi ha una plaça que porta el nom del que fins ara ha estat president de la República: Alcalá Zamora.

Això s'haurà de canviar. Manuel Brunet proposa des de «La Veu» que es canviï aquell nom pel de: Karl Marx. No cal. Nosaltres li posaríem el nom d'«El gitano de Riego».

BANDOLERISME I TERRORISME

Sabíem que l'Església catòlica, apostòlica i romana estava desprestigiada pels seus representants.

Que contra l'avarícia oposava el lema de despullar les beates be-neïtes.

Que contra la luxúria oposava els més baixos abusos damunt tendres criatures.

Que a l'«estimeu-vos uns als altres» oposava el «mateu-vos els uns als altres».

Però el que no sabem és que hi hagués capellans llança-bombes, com aquest que, a Arganda, en va llançar una contra la Casa del Poble.

Indubtablement hi ha una F. A. I. del Vaticà.

I si a això afegim la gesta «radical» d'un capellà d'un poble de Catalunya, el nom del qual no recordem, que va emportar-se'n 250.000 pessetes d'una pàgina d'aquestes que són capaces de combregar amb una roda de molí, haurem de convenir que, si bé l'Església ha perdut tot el que tenia de catòlica i apostòlica, en canvi, conserva amb tota frescor el que tenia de romana...

UN QUE NO ESTA CONTENT

Pérez Madrigal. El qual, dimarts passat va donar una conferència al teatre Victòria, parlant de la defensa de la República.

Li fóra més avinent, al Sr. Madrigal, parlar de la defensa de les seves gaites que les té molt amenaçades.

Per «straperlista» i provocador.

EL LENGUATGE DELS CANONS

Mussolini diu que el dia 25, les tropes italianes entraran a Addis Abeba. Ja són a dos cents cinquanta quilòmetres de la capital etiòpica. Una empena més, i contra les afirmacions del capità Meana que, ha demostrat estar en possessió d'extensos coneixements estratègics, Etiòpia serà envaïda pels camises negres. Ah! Però una mica de calma senyors!

Que està a punt de començar una reunió dels set i mig!
En la qual reunió acordaran el dia que s'han de reunir per assenyalar on s'ha de fer la reunió definitiva. Etiòpia serà salvada!

ELS AJUNTAMENTS POPULARS

El senyor Guerra del Río ha visitat el president del Consell per demanar-li que abans de la celebració de les eleccions de compromissaris es porti a terme la reposició dels ajuntaments populars. Ara resulta que els lerrouxistes són els més fidels guardadors de les essències republicanes. El senyor Guerra del Río hauria pogut fer la mateixa gestió quan, sota el govern d'A. Lerroux i amb la intervenció descarada de Salazar Alonso, es portà a terme aquella campanya criminal de persecució contra els ajuntaments populars.

Ara ja ha fet tard. Si li restava vergonya hauria d'emmudir.

PROPOSICIO MONARQUICA

Els diputats monàrquics han presentat una proposició que diu: «Los diputados que suscriben, ante el progresivo desmoronamiento del principio de autoridad, que amenaza sumir a España en la más trágica de las anarquias, protesta ante la Cámara de la reiterada inhibición con que el Gobierno afronta los problemas de orden público, y reclaman la inmediata adopción de aquellas medidas que puedan ofrecer salvaguardia al régimen social, al prestigio del Ejército y a los derechos más rudimentarios de la convivencia».

Estem d'acord amb l'adopció de mesures per a evitar el «desmoronamiento» del principi d'autoritat.

Però per nosaltres, la salvaguarda del règim social només pot venir destruint la força econòmica dels capitalistes; el prestigi de l'exèrcit, separant del cos tots els oficials antirepublicans i antipopulars.

Hi estan d'acord?

FERROMA

El gran míting de Borges Blanques

Dilluns passat tingué lloc a la nostra vila un gran míting d'afirmació socialista en el qual intervingueren els companys Vima, de Ciutadilla, Farrerons, de Borges Blanques, el company Arlandis, del Partit Comunista, i els companys Amat, Miret i Comorera, president del nostre Partit.

Parlà primerament el company Arlandis afirmant que la unió entre la U. S. C. i el P. C. C. era gairebé un fet i que calia exaltar la unificació al màxim possible.

A continuació féu ús de la paraula Francesc Vima, alcalde socialista de Ciutadilla, qui féu una ampla exposició de la tasca socialista realitzada a Ciutadilla. Afirmà que la política portada a terme ha obligat a pagar els grans propietaris que sempre són els que deixen de pagar llurs obligacions, en contra dels pobres que ho han de pagar tot. Invità tothom a organitzar-se a l'entorn de la Unió Socialista de Catalunya.

Parlà després Ramon Farrerons, president del Comitè polític de la Secció de la U. S. C. a Borges Blanques, qui afirmà que ha estat gràcies a la labor de Comorera que els interessos de la pàgina catalana han estat i són defensats amb les dents. Digué que si aquests interessos són defensats és perquè Comorera és un socialista fins el moll dels ossos.

A continuació féu ús de la paraula Tomàs Amat, de la Joventut Socialista de Catalunya, qui posà de relleu l'actuació de certs partits que només s'adrecen a les masses quan han de pidolar els seus vots. Combaté durament l'apoliticisme de les masses anarquistes. Digué que calia que els obrers de la ciutat i els del camp han d'anar estretament units.

A continuació féu ús de la paraula el company Josep Miret. Començà dient:

Com a obrer de ciutat i en nom dels obrers de la ciutat us saludo. Propugna per la importància del fet

obrer. Reconeix la indiferència dels obrers de la ciutat pel que fa referència als problemes de la terra. Diu que els obrers de la ciutat oblidem sovint els treballadors del camp. Recullo l'espectacle que ens oferi. Direm als obrers de la ciutat que també patiu la tragèdia enorme de l'explotació. Ra referència a la gesta dels homes de Ciutadilla que han canviat els noms d'onze carrers. Aquesta espectació la veiem a tot arreu.

Es refereix a un acte de descobriment d'una làpida a Rafael Campalans. Fa una bella diferenciació entre l'Església i Campalans.

Parla contra l'Església com a potència econòmica.

Retreu la frase de Marx: l'emancipació dels obrers ha d'ésser obra d'ells mateixos.

Després féu ús de la paraula el company Comorera.

Recorda anteriors visites a les Borges en anteriors campanyes de propaganda i fa al·lusió a la traïció dels catalanistes dels «trenta anys» que s'aliaren amb els terratinents d'Espanya per a destruir la llei de Contractes de Conreu, acabant recordant la famosa isidrada.

Esmenta el pacte de la Lliga que ja l'any 23, va fer traïció als treballadors catalans rendint la Mancomunitat a les botes d'un general dictador. Diu que aleshores es perdé la dignitat del nostre poble i posa l'exemple del 6 d'octubre en què la Generalitat davant el camí de la rebel·lia o de la indignitat va optar pel primer camí.

Recorda els morts i els empresonats del 6 d'octubre que caigueren en la lluita per la llibertat.

Diu que l'Estatut ha estat recobrat perquè el 6 d'octubre es va perdre una batalla però no es va perdre la dignitat, i per això avui estem en ple recobrament.

Afirma que l'empena revolucionària va destruir en els seus començaments l'acció feixista. Diu que han passat hores amargues esperant veure el recobrament del nostre poble que en la gloriosa batalla del 16 de febrer ha arribat. Diu que aquella victòria és la prova indubtable de la força dels treballadors organitzats contra el front únic dels straperlistes i capitalistes i imperialistes.

Esmenta la misèria enorme dels treballadors del camp d'Espanya i la importància de la seva victòria.

Diu que la República del 31 fou massa política i que cal que la República del 16 de febrer sigui eminentment econòmica. Lluitant no per la base política de la República sinó per la base social que és la que cal aprofundir.

Diu que cal fer la revolució agrària a Espanya, dominar el poder de l'alta finança, esclafar el poder econòmic de l'Església, i destruir el seu instrument polític.

Diu que no n'hi ha prou amb la llei de Conreus, perquè cal anar als fonaments econòmics del problema del camp.

Combat els intermediaris situats entre els productors i els consumidors, que són els factors immediats de la misèria dels treballadors del camp.

Posa de relleu la diferència entre les concepcions burgeses i les concepcions socialistes que té l'orador.

Anuncia la nova civilització que cal desenrotllar ràpidament per a allunyar-nos dels actuals prejudicis i de la vella moral i afirma que ens trobem en l'hora del part universal que ens portarà el fill formós de la germanor humana.

El discurs del nostre company fou ovacionat llargament pel nombrós auditori.

Gabriel Mur i Castan ADVOCAT

PLETS, CAUSES CRIMINALS

CONSULTES GRATIS PER A OBRERS

RAMBLA CATALUNYA, 66, 4.1, D.

TELÈFON 79140 DE 5 A 7

LA PREMSA OBREERA ES UNA ARMA PER A COMBATRE ELS PRIVILEGIS DE CLASSE. "JUSTICIA SOCIAL" ES UN PERIÒDIC OBREER. LLEGIU-LO I PROPAGUEU-LO!

La penetració del Socialisme al camp català

Les festes de la proclamació de la República han estat amplament aprofitades pels oradors propagandistes del nostre Partit.

Diumenge anaren a la comarca del Priorat els companys Comorera, Barjau, Fronjosà, Simó i Miret, acompanyats de militants del nostre Partit.

Es feren una sèrie de mítings a Porrera, Torroja, Cabacés, La Bisbal, Gratallops, La Palma i altres pobles de la comarca del Priorat, amb una afluència extraordinària dels agricultors de l'esmentada comarca, que feren una rebuda entusiàstica als nostres companys. A Torroja tingué lloc la cerimònia de descobrir la làpida que dona el nom de Rafael Campalans a una plaça de l'esmentada vila.

A tots els pobles regnava un gran entusiasme que es traduïa en visques i aplaudiments que no cessaven durant la presència dels oradors de la U. S. C. Gairebé a tots els pobles els nostres companys eren rebuts i acomiadats al so de la Internacional. Especialment el company Comorera fou objecte a tot arreu de vivíssimes mostres de simpatia.

A l'endemà, dilluns, la campanya de propaganda es verificà a les comarques de La Segarra i Les Garrigues amb la intervenció dels companys Comorera, Miret i Amat de Barcelona i els companys Vima, Farrerons i Bellmunt de les comarques lleidatanes.

També en aquestes contrades l'èxit fou esclatant. Els nostres oradors parlaren a Ciutadilla, Borges Blanques, Arbeca, Albagés, Juneda, Analec i altres pobles davant enormes multituds que aprofitaven la més petita oportunitat per a exterioritzar el seu entusiasme.

A Ciutadilla es descobriren onze làpides d'altres tants carrers que, a hores d'ara, porten el nom del company Comorera i del senyor Companys, Sirval, Pau Iglésias, Francesc Layret, Campalans, Salvador Seguí i d'altres noms prestigiosos.

A Borges Blanques tingué lloc un formidable míting amb l'assistència d'unes dues mil persones, i entrada de pagament i en el qual a més dels nostres companys parlà el company Arlandis del Partit Comunista de Catalunya.

De la campanya per terres lleidatanes n'ha sortit la constitució de les noves Seccions de Analec, Juncosa, Albagés i Soleres.

A remarcar que en tots els pobles esmentats els nostres companys foren saludats amb el puny clos i al so de la Internacional.

Aquestes campanyes afermen el nostre Partit en la seva posició majoritària en el socialisme català.

Cal, doncs, mantenir la mateixa intensitat en la nostra propaganda, ja que veiem els resultats positius que se'n deriven.

L'homenatge de Valls a Rafael Campalans

Retallem de TREBALL, diari d'avangada de Valls el següent article:

«La idea de posar el nostre primer Grup Escolar sota l'advocació d'un nom com el de Rafael Campalans ens sembla d'un encert inquestionable.

No solament per tal com trobem adientíssim l'homenatge a la memòria del nostre malagunyat amic que el fet en si representa; no solament per tal com En Campalans reuneix indiscutiblement títols i mereixements que el fan creditor a un tal honor, sinó també i molt especialment perquè tractant-se d'un Grup escolar, és a dir, d'una obra que reuneix la doble condició de cultural i popular a la vegada, cap nom no podria semblar-nos tan escaient per a expressar-ne l'essència i el contingut com el del nostre malagunyat amic Rafael Campalans.

Campalans fou, en efecte, per temperament, per vocació i per professió un apassionat forjador d'allò que s'anomena la cultura popular i que en el nostre entendre representa la vertadera autèntica cultura. Perquè tota cultura que no es faci de cara al poble, per al poble i al servei del poble, podrà consistir, si es vol, en una tasca d'elucubració o d'erudició molt interessant i útil en d'altres aspectes però que difícilment encaixarà en el concepte integral i ampli del mot cultura.

Cultura significa, en efecte, acció de conrear totes les facultats de l'esperit; totes harmònicament, no pas les unes en detriment de les altres i, en aquest sentit, el seu objecte no pot ésser altre que el de fer-nos més humans que és tant com dir més intel·ligents, més bons, més sensibles i més comprensius amb els nostres semblants. Una cultura que no complís aquesta finalitat i que en lloc d'atansar-nos al poble ens en separés i ens ensuperbís, no fóra tal cultura sinó una caricatura grotesca i ridícula de la veritable cultura.

I en aquest sentit el malagunyat Campalans representa superiorment la fusió harmònica i feliç dels dos elements que hem assenyalat com a concurrents i característics en el nostre Grup Escolar: l'element cultural i l'element popular.

Esperit cultíssim, refinat, senyoriol, En Campalans unia, en efecte, a la seva senyoria espiritual una rara eventualitat que el feia acces-

sible als més insignificants i amic entenyable dels més humils.

Posseïa, en una paraula, aquell pregon sentit humanístic de la cultura i de la vida que quan es dona de veritat en un home, com era en el cas del nostre Campalans, tan fecund es mostra per raó de la irradiació i del mestratge que exerceix amb l'alt exemple de la seva vida damunt dels seus semblants.

El President Macià que coneixia les altes dots culturals de Campalans el féu primer Conseller de Cultura de la Generalitat restaurada en aquells gloriosos dies d'abril del 1931.

Abans, molts anys abans, Campalans fundava i dirigia l'Escola del Treball de Barcelona. I quan vingué la vergonya de la Dictadura, el nostre pedagog tingué un gest de dignitat i no s'ajupí a l'estúpida incultura del dictador. Li valgué la separació de les càtedres que exercia dins la Mancomunitat. Però Campalans era el pedagog dinàmic que no s'avenia a la inactivitat — tot i permetre-li-ho la seva posició econòmica de llavors — i fundà, junt amb alguns dels seus companys, l'Ateneu Polytècnic que continuà la tasca cultural obrera que havien iniciat.

Fou un pedagog tan penetrat del sentit nobilíssim de la seva missió, que tot ho concebia i ho valorava, fins la política, en funció de la pedagogia. Fou, en resum, un dels esperits més nobles i més purs que mai hagin brillat damunt la terra catalana.

Es per totes aquestes consideracions i moltes d'altres que s'hi podrien afegir que considerem un veritable encert el fet que el nom de Rafael Campalans presideixi com flama viva d'esperit, els destins del nostre primer Grup Escolar, i fem vots perquè les generacions que en el curs dels anys en vagin sortint duiguin impregnats a l'ànima aquell sentit d'humanitat que el nom d'En Campalans, segurament, els haurà d'encomanar.

CASAMENT CIVIL

Abans d'ahir va tenir lloc el casament civil entre el company Joan Coca i la companya Neus Molina, bons companys i millors militants. Els desitgem llarga felicitat.

El míting de les Joventuts a Mataró

El propassat diumenge tingué lloc a Mataró un míting pro unificació marxista organitzat per les Joventuts Socialistes i Comunistes i prenent-hi part la Unió Socialista de Catalunya i el Partit Comunista de Catalunya. L'acte fou admirable per l'entusiasme que hom podia observar en l'enorme concurrència que hi assistí i per la convivència que es notava entre els afiliats a les dues branques marxistes allí representades. Els oradors reflectiren d'una manera precisa l'harmonia existent entre els proletaris i la necessitat que deixi d'ésser un projecte la fusió dels partits i joventuts marxistes esdevenint, per l'esforç de tots, una prompta realitat.

Casas, en nom de les Joventuts Socialistes de Mataró, va fer remarcar la necessitat de la fusió de tots els grups marxistes en un sol partit obrer giossant amb justesa el dibuix de Shum publicat a JUSTÍCIA SOCIAL en el número anterior.

Montagut, parlà en nom del C. C. de les Joventuts Comunistes de Catalunya i remarcà que hem de buscar en tot moment aquells punts que poden ésser-nos comuns amb els altres companys i arribar a una unitat d'acció política i sindical en tots els petits afers quotidians i deixar-nos de peroracions teòriques que podrien separar-nos al fi per qüestions completament fora de la realitat en què vivim.

Tomàs Amat parlà en representació del C. E. C. de les Joventuts Socialistes de Catalunya i féu ressaltar que l'acte que es celebrava era més eloqüent que tots els parlaments que hom pogués fer i féu notar que sols amb un sol partit que acabí amb l'emicolament actual dels organismes del proletariat es podrà endegar la cruenta lluita entaulada en tot el món per tal de realitzar la nova revolució econòmica, car el Capitalisme en desplaçar el Feudalisme realitzà una revolució econòmica, i un caire netament econòmic presenten totes les revoltes que l'home ha hagut d'efectuar per a fer progressar la civilització. Els conservadors de tots els temps s'han valgut sempre de la idea de pàtria i Déu per a llançar uns contra els altres, i a l'antiga religió, opi del poble segons Marx, ara tenim el deure d'oposar el sentiment d'unió del proletariat com a nova religió que ha de desvetllar la fe pel Socialisme.

Joan Fronjosà, en nom de la Unió Socialista de Catalunya fa remarcar que actualment hom es juga l'última carta del Capitalisme i no podem anar a la implantació del Socialisme sense una forta cohesió de tots els obrers militant en un sol partit que podrà fer front a la burgesia la qual no cedirà, com mai

cap classe ha cedit el poder a les altres classes, si no és amb una lluita. La situació actual requereix primer una dictadura del proletariat per a, un cop assolida la llibertat econòmica, arribar a la democràcia pura. Glossa la situació de les forces obreres internacionals i diu que és la III Internacional l'única que té en el present algun valor positiu. En l'ordre interior d'Espanya fa ressaltar que els moments presents es demostra que no és cap excepció estant lligada a les lleis generals del desenvolupament social; els proletaris volen que es faci la revolució d'una forma efectiva mentre que els nobles no es sotmeten al nou estat de coses. Ja hem vist com actuava la plutocràcia; per això nosaltres hem d'emprar solament el joc de la democràcia burgesa quan ens afavoreixi.

Per l'ambient que es respira és d'esperar que Espanya sigui el segon país del món on s'organitzi la societat sota bases collectivistes i cal que ens preparem a substituir el sistema capitalista que està de cos present. La República espanyola no té forces burgeses capacitades i organitzades; el guirigall de partits de dreta no admeten la República, i l'únic partit que compta amb homes capacitats és el Socialista que en posar-se en contacte amb el Partit Comunista que té enrolats joves que ja porten un programa ben estudiat i una força de convicció suficient per a portar a terme els seus postulats, podran en conjunt realitzar per complet els anhels de la classe treballadora. Es necessari, acaba dient, que els vells militants dels sindicats i partits obrers es defineixin i hom reconeixi tot el que signifiqui un rerasagament en la marxa vers el triomf total del proletariat.

Estivill, que parla en nom del P. S. O. E. saluda les Joventuts Socialistes i Comunistes i recorda que ara es fa necessari enterrar els morts d'octubre amb els esforços del moviment sindical i polític essent cada acte que tendeixi a la unificació una paletada simbòlica que ajudarà al descans dels cossos insepuits dels camarades caiguts. Fa un paralelisme entre el 1905 rus i el 1934 asturià i així com els afusellaments dels obrers de Putilov portaren la revolució d'octubre i aquells morts foren enterrats plenament en establir-se, sobre les cendres de l'Imperi zarista, la U. R. S. S., solament podrem considerar realitzat el nostre deure i acomplert el deute amb les víctimes de l'última insurrecció establert a la península la U. R. S. I.

Fixem-nos, però, que la manca de cohesió i les divergències entre el proletariat portaren la classe treballa-

dora alemanya, italiana, austriaca i altres a la derrota, i nosaltres si sabem aprofitar l'exemple i l'experiència viscudes ens fondrem en un sol partit formant un bloc monolític que resultarà invencible. Després de fer remarcar l'estat de descomposició de la societat capitalista, fa notar que el moviment obrer s'ha d'estructurar damunt una àmplia concentració política i sindical, Aliança Obrera, moviment marxista revolucionari, establiment de la República Socialista de Catalunya dins la Unió de Repúbliques Socialistes d'Ibèria, i procurar en tot moment la defensa del primer baluard del proletariat com és la U. R. S. S.

Amb la voluntat de tots hem, doncs, d'acabar amb aquest mosaic trencat i destroçat que representa el moviment obrer a Catalunya forjant tot seguit la tan desitjada unitat política i sindical dels diferents grups existents.

Helios Gómez, en nom del Partit Comunista de Catalunya explica les raons per les quals els Partits Comunistes d'Espanya i de Catalunya varen entrar al Front Popular car sense significar un oblit de la nostra línia marxista-leninista que té per missió especial la de portar al poder els obrers i camperols implantant la dictadura del proletariat, cal que aprofitem els moments àlgids que permeten desviar la petita burgesia i la classe treballadora poc orientada vers els partits de classe o, si més no, neutralitzar la seva influència evitant així que es desviï vers el gran capitalisme el qual es val del feixisme per atreure's les masses de la classe mitja, petita burgesia i pagesia amb demagogia quan en realitat sols poden sentir-se satisfetes amb un benestar assolit amb una justa distribució de la riquesa i un alt grau de nivellada vida entre el obligà el Govern a obrir les presons proletariats.

Fa ressaltar que els camperols castellans treballaren junt amb els asturians i de totes les nacionalitats ibèriques per assolir l'autonomia de Catalunya i en aquesta terra s'ha lluitat per ajudar l'alliberament dels presos també, demostrant que fou la pressió popular la que en realitat obligà al Govern a obrir les presons

Secció oficial

El C. E. recorda a les Seccions que el termini d'admissió de propostions a discutir en el pròxim Congrés, acaba el dia 20 d'aquest mes.

Comarcal del Barcelonès

En el Ple de la Federació Comarcal del Barcelonès, celebrat el dia 4 del corrent, fou nomenada una Comissió amb facultats administratives i investigadores per dimissió de la Junta.

Foren nomenats: President, J. Rull; Comptador, Ramon Silvestre; Tresorer, Miquel Juan; Secretari, Francesc Marro; i Vocal, Jaume Lluís Roca.

Secció de Sants i Hostafrancs

Aquesta Secció celebrarà Assembla general extraordinària el diumenge 19 del corrent, a dos quarts de deu del matí de primera convocatòria i a les deu de segona i última, amb el següent ordre del dia:

1. Nomenament de Mesa de discussió.
2. Discussió de l'informe del Comitè executiu.
3. Discussió de l'informe de la minoria al Parlament de Catalunya.
4. Proposicions.

Secció de Barcelona-Centre Demandes d'ingrés

Camil Roviroso, Heracli Alonso, Josep Espallargues, Nicolau Guerrero, Francesc Martínez, Manuel Güell, Pau Montserrat, Celestí Alvarez, Joan Pagès, Josep Pagès, Rosa Vergés, Mercè Massanella.

i el partit Comunista estarà alerta en tot moment perquè es compleixin les clàusules del F. P. desenrotllant així al menys el programa mínim.

Demana que es vagi accelerant la preparació de les masses fent premsa obrera, sindicalisme, cultura i estar en tot moment alerta. Té confiança en els partits obrers; delata les contemplacions que es tenen amb els elements reaccionaris i demana que es vagi al més aviat possible a l'armament dels obrers i camperols perquè es puguin defensar dels atacs feixistes que tant han sovintejat últimament.

El Parlament, el deu fer servir el Partit Comunista per remarcar-ne les seves tares i mai no tolerarà que els seus diputats vagin a fer tertúlia amb els representants de la classe opressora del proletariat. Reconeix que és necessari encarrilar primer la revolució democràtica fins que s'hagi anuhat per complet el feudalisme i després atacar la burgesia quan aquesta ja no pugui portar a terme la tasca que li assenyala la seva missió històrica.

Tancà finalment l'acte el company Rossell, de la J. C. de Mataró, que presidia, recomanant el més gran interès dels treballadors per les qüestions polítiques i socials i fent ressaltar el fervor revolucionari de la joventut obrera de Mataró. Finalment els camises roges i blaves que en gran nombre curaven de l'organització, desfilaron cantant la Internacional i els himnes de Joventuts.

JOVENTUT SOCIALISTA DE CATALUNYA

CONGRES EXTRAORDINARI

Aquest Congrés tindrà lloc a la Casa del Poble de Barcelona el dia 19 a les deu del matí, sota el següent ordre del dia:

1. Informe del Comitè Executiu Central i nomenament del nou C. E. C.
2. Estudi de l'actuació amb les altres Joventuts marxistes i fusió amb elles.
3. Publicació d'un portaveu de la J. S. C.

COMITÈ D'ENLLAÇ

Les necessitats frapants del moment històric que vivim exigeixen cada vegada amb més precisió la necessitat inajornable de l'estrata unió de les forces obreres de Catalunya per tal de poder realitzar la tasca que li està encomanada per les pròpies necessitats polítiques, socials, econòmiques i culturals, i la joventut proletària desitjosa de donar exemple als altres camarades ha vingut treballant fins al present arribant a la constitució d'aquest Comitè d'Enllaç el qual ha estudiat les possibilitats d'actuació conjunta de la Joventut Socialista de Catalunya, Joventuts Comunistes de Catalunya i Federació Catalana de Joventuts Socialistes, havent pres com a punts bàsics de llur comès els que esmentem a continuació:

1. L'anhel màxim de les joventuts proletàries de Catalunya és l'assoliment del Socialisme pel qual lluitaran en tot moment guiant-se amb

ACADÈMIA DE TALL I CONFECCIÓ

Professora
ROSA S. DE COMORERA

SISTEMA NOU
R À P I D
S E N Z I L L

S'aprèn a tallar
tota mena de vestits en poc temps

Hores de classe: de 3 a 6 o de 7 a 9

Pintó Fortuny, 15, entr., 1.ª

Les afiliades a la U. S. C. i lliures / filles gaudiran d'una rebueta /

PUBLICACIONS DE LA U. S. C.

La setmana entrant sortirà el "Manifest del Partit Comunista", de Marx i Engels, traduït directament de l'alemany per Pau Cirera i amb un proleg de Joan Comorera.

El "Manifest Comunista" és la carta fonamental de la doctrina revolucionària moderna. Tots els proletaris l'han de conèixer.

els mètodes científics marxistes i amb una línia d'acció revolucionària netament leninista que no pugui en cap moment desvirtuar el nostre ideal i tòrcer el significat de la Revolució Social.

2. Treballarem per la implantació de la República Socialista de Catalunya i la seva incorporació a la Unió de Repúbliques Socialistes d'Ibèria, respectant plenament el dret a l'autodeterminació dels pobles, a llur federació i al seu propi govern amb absoluta llibertat, i reconeixent la necessitat del proletariat d'una actuació de conjunt, propugnarem per la fraternal col·laboració de tots els treballadors d'Ibèria.

3. Per tal de donar cohesió a l'actuació dels treballadors en els camps polític i sindical ajudarem a l'organització de l'Aliança Obrera i Pagesa amb inclusió dels camarades de la Confederació Nacional del Treball.

4. Considerant pertorbadora la realització del programa de millores i contentament social pels propis obrers, declarem la incompatibilitat amb la col·laboració governamental dels partits marxistes amb els partits burgesos.

5. Per a realitzar una obra profitosa a la classe treballadora és necessària una organització amb autoritat, responsabilitat i disciplina ço que fa que reconeixem la necessitat d'un sol partit marxista revolucionari.

6. Es veuen en el camp internacional dues forces en pugna netament definides i que representen per a l'esdevnidor històric de la humanitat i la seva marxa ascendent vers el progrés i la civilització, les dues tendències contraposades d'avançament cap a nous estadis de cultura i millorament, i de retrocés vers etapes d'esclavatge i sofriment, i per la mateixa essència del moviment proletari remarcuem la nostra identificació amb la U. R. S. S. i estarem en tot moment disposats a la seva defensa oposant-nos amb tot coratge al feixisme, a la barbàrie i a la guerra.

7. La lluita de classes, que cada vegada s'accentua amb més rudesia, fa del tot necessària una sola central sindical i per tant propugnarem en tot moment per la incorporació a la Unió General de Treballadors de tots els sindicats que acceptin les orientacions socialistes, i requerirem dels sindicats autònoms perquè es defineixin i s'incorporin a la U. G. T. o a la C. N. T., lluitant a l'enssemp per assolir la unitat d'acció de les dues centrals sindicals U. G. T. i C. N. T. a fi que el proletariat tingui una defensa efectiva de les seves reivindicacions socials.

Aquest Comitè d'Enllaç treballa per aconseguir que l'organització joventut unificada a Catalunya tingui una forma autòctona catalana i per tal que estigui adherida a l'organització de Joventuts marxistes d'Espanya establint-se un intercanvi que permetrà portar en comú l'acció revolucionària general.

També estudia la manera que aquestes orientacions arrelin en els altres organismes polítics i sindicals de Catalunya i Espanya.

ATENEU POLYTECHNICUM

La Secció d'Estudis Polítics, Econòmics i Socials de l'Ateneu Polytechnicum ha organitzat un cicle de conferències sobre «Unitat Sindical», les quals tindran lloc a l'estatge de l'esmentat Ateneu els dies 18, 21, 25, 28 i 30 del mes que som, a càrrec, respectivament, dels companys Josep Moix, Josep Vidiella, Joan Fronjosà, Eusebi C. Carbó i Estanislau Ruiz Ponsetí.

RESTAURANT HORTA VALENCIANA

TORRE SANT SEBASTIA
BARCELONETA
TELÈFON 14342

Especialitat en Paella Valenciana,
Llagosta Barceloneta

Pollastre a l'Àst, estil Horta

Salons especials a 90 metres d'alçària,
propis per a Banquets i «Lunchs»
en típiques barraques valencianes

Temperatura ideal

DIRECTOR-ARRENDATARI: M. VILLELLAS

O Azaña acaba amb el feixisme o el proletariat apartarà Azaña

LA RECERCA DEL DRET CIVIL Moments de reflexió

Els més variats matisos representatius de les oligarquies dominants del món capitalista es mantenen sobre una mateixa plataforma d'opressió i negació dels més preuats drets individuals i fins i tot col·lectius. Negació del dret civil que repercuteix en la vida de l'home en forma d'esclavatge mantingut en les formes més diverses al llarg del temps, però mantingut a la fi en forma palesa.

En les relacions dels Estats, ha tingut un desenvolupament decrepít de gestes restades de contingut i sempre les mateixes sota noms canviats aplicats a l'ensens a les característiques dels pobles que les han viscudes.

La dolor, però, desvetlla els pobles.

Les necessitats insatisfetes, tant en l'ordre moral com en el material, han llançat l'home a la conquesta del poder civil arrelat a un principi hereditari de castes, i han sorgit les convulsions alliberadores en forma de revolució, de lluita del pària amb els enemics seculars del seu elevament a la categoria d'home.

En contra del que sostenit-se en conveniències momentànies afirma l'espontaneïtat del fet revolucionari, la Història dels pobles és eloqüent.

Una revolució no és un fet improvisat, és un fenomen que està sotmès a gestacions llarguíssimes d'anys, de segles de vegades.

El nostre país ens ofereix dilatats estudis en tocant a aquest tema.

Abans de la d'octubre, la més important que en tots els seus segles d'Història havia viscut, com a contingut, fou la dels *comunards* però aquests moviments mai, fins essent dominats, no són nuls.

Exerceixen una pressió veritable sobre l'evolució política, sinó social, dels pobles que les viuen.

A Espanya la monarquia fou un dissolvent en la constitució orgànica de la vida social del poble sotmès al seu domini. L'ininterromput abso-

lutisme en què es desenvolupava va ésser el causant de la seva mort.

Les oligarquies que s'alternaven en la governació del país, portaven una finalitat que sobrepujava els seus egoïsmes. Neutralitzar el poder civil; relegar-lo a un pla secundari de la vida nacional.

Aquesta fou la seva roca Tarpeia.

El poble creu, ha cregut sempre en el poder immaculat de la seva sobirania, encara que els seus enemics seculars tinguin cura d'ofuscar la veritable transcendència d'aquest fet amb llurs procediments tradicionals. I és per això que ja creu en si mateix el poble, que ja ha arribat a la seva majoria d'edat pel que respecta a la seva evolució general envers unes més dilatades normes de justícia.

Samper, en la seva estada a la governació de l'Estat, quan el cos social estava vivint uns moments febrils de lluita que culminaren amb el moviment d'octubre, deia del poble —d'aquell mateix poble que l'investí en circumstàncies tristíssimes amb l'honor de la seva representació, que va portar-lo a una de

les més altes funcions de l'Estat— que era un nen.

Un nen, una collectivitat que sap penetrar amb gest brunzent pels camins de la posteritat per una voluntat ferma de conquerir un benestar col·lectiu que sens dubte ha d'ésser el de l'esdevenidor.

Un poble que demostra més personalitat que els governants que el volen conduir i que fa que la seva passivitat —que és sovint un domés de la rebel·lia de la raça— serveixi per enlairar frases dolentes per al criteri que puguin formar-se els altres pobles intercontinentals.

Per damunt de tots aquests homes que pullulant per les àrees del Poder es dediquen a menysprear-lo, el poble productor avança i té els ulls fets lluny, molt lluny de tot el que ells signifiquen.

Octubre assenyalava una voluntat fecunda, és el ressorgiment de l'esperit dels pàries d'un mar de segles que ens han precedit en la immensitat del temps, que perduren en formes variants: el crit que exigeix un tros de terra per a poder extreure'n un benestar col·lectiu.

J. B. SENTENA

Els comunistes prestaran llur suport al programa del Front Popular

«Mundo Obrero» diu:

«No. No se puede pedir continencia a las masas hambrientas, al pueblo dolorido en su carne, acibillado a balazos, golpeando con las fustas de la ignominia y con las culatas de los máusers. Lleva razón el señor Azaña, el odio y la indignación de las masas es justísima. Y sólo con una rectificación total de política, sólo con el castigo de los

culpables, sólo con la satisfacción de sus ansias se calmará esta indignación».

Y ya sabemos cuán carentes de razón están los que se lamentan del incendio de unas iglesias, mientras lamentan que no se haya matado a Jiménez de Asúa y a Largo Caballero. Porque éstos —a quienes no nombró el señor Azaña— son los mismos que han asesinado a los trabajadores y han sembrado el hambre y la miseria durante los dos años de su mando.

Y nosotros, comunistas, hombres cuyas miradas están fijadas en el porvenir, que aspiramos a una sociedad más justa, apoyaremos con todas nuestras fuerzas y nuestra influencia la realización de cuantos propósitos quedaron esbozados en el discurso que en la Cámara ayer el Jefe del Gobierno pronunció. Reconocida la impaciencia del pueblo, reconocida y apreciada como justa la indignación de las masas y señalado el deseo de cumplir el programa del Bloque Popular y de liquidar parásitos y holgazanes, nosotros seguiremos en primera línea conteniendo, al lado de las fuerzas populares por la consolidación de la España del progreso y de la libertad y por llegar a la realización de las aspiraciones más sentidas del proletariado y de los campesinos.»

L'audàcia del feixisme s'ha de castigar a cops de maça.

Imp. Miret-Guifré, 12 - Barcelona

La celebració propera del Congrés del nostre Partit, ens mou a fer unes reflexions inspirades pel nostre desig que aquell sigui profitós per la causa que tots defensem com al mateix temps també la nota de serenitat i reflexió de tot bon militant socialista.

Fa temps que en els medis obrers es ve debatint la qüestió de la unificació de totes les forces organitzades de la classe obrera en els ordres polític i sindical. Malgrat, però, aquest desig, tan unànimement sentit per la classe assalariada, hem de reconèixer que la qüestió de la unificació obrera no avança en la proporció que fóra necessària. Vol dir això que entre els que del salari viuen no és prou sentida aquesta necessitat? Només el pensar-hi seria una gran ofensa per a ells.

No són els que del salari viuen els qui posen entrebancs a la realització de la unitat de la classe explotada, ans bé són els que aspiren a viure a costa dels esforços que ells pretenen voler defensar, i així veiem com els esforços que una gran part de la classe assalariada realitza per tal d'unificar tots els treballadors són objecte de befa per una part d'ella.

La veritat que costa de capir com a les organitzacions netament i exclusivament obreres els costa tant d'arribar a segellar la tan desitjada com necessària unió.

Si no fos prou perquè la unió de les diverses organitzacions de treballadors es realitzés, la necessitat de la diària defensa dels interessos de tots els que estem sotmesos a un sou, n'hi hauria prou amb l'exemple del que s'ha guanyat mitjançant la realització del front únic en l'exclusiu aspecte polític de totes les forces d'esquerra que desapareixessin totes les diferències que poguessin mantenir-nos desunits.

Caldria, per tant, que tots aquells que malauradament encara es miren amb la més gran indiferència la qüestió del front únic de tota la classe obrera, que pensin ben bé en el que seria de nosaltres, així com de totes les forces polítiques d'esquerra de no haver-se dut a terme el front únic en la pas-

sada lluita electoral, i pensin en el que de resultes d'aquell magnífic moviment polític s'ha pogut ja realitzar, el que no es podria fer una vegada assolida la unió de tota la classe treballadora.

Considerant que un dels problemes que forçosament deurà estudiar-se en el proper Congrés o en un altre d'extraordinari del nostre partit serà el de la unitat obrera en els seus dos aspectes, creiem de necessitat recomanar a tots els militants de la Unió Socialista de Catalunya que prestin a aquest problema com d'altres del Partit la màxima atenció, no perdent mai de vista com el moviment obrer d'arreu del món s'encamina vers aquest fi.

Cal deixar de banda les conveniències del propi partit, oblidant àdhuc, greuges per tal d'assolir l'ideal pel qual es mouen tants milions de treballadors.

Les experiències doloroses que tenim d'aquells països que per manca de no haver trobat els treballadors el camí de llur unió i per no haver existit la unió amb ells mateixos, avui gemegen sota el fuet de la més negra tirania, ens ha de moure a sacrificar-ho tot per fer efectiva aqueixa formidable força dispersa, i gairebé sense eficàcia, i amb ella plantar cara al capitalisme decadent.

Siguem generosos i vulguem fer-nos dignes del moment en què vivim. No regategem esforços per grans que ens puguin de moment semblar, ja que tot s'empeteix davant l'objectiu grandios que perseguim.

Cal que els delegats que vagin al nostre proper Congrés ho facin sardollats de l'esperit d'unió que avui anima els assalariats de tots els països.

Cal que els militants tots es disposin a imitar els nostres màxims representants, els quals es disposen a despullar-se de la seva alta i honrosa investidura per tal d'ésser un més a les rengleres de la croada empresa per la classe que viu sotmesa al salari. Per tant acabem recomanant reflexió, serenitat i disciplina per totes aquelles coses grans i de benefici al nostre partit. ADOLF SIMÓ

Congrés General Ordinari de la U. S. C.

Dies 16 i 17 de maig

ORDRE DEL DIA

- 1er.—Vàlidament de credencials.
 - 2on.—Discussió i aprovació del reglament per a l'ordenació dels debats.
 - 3er.—Constitució del Congrés.
 - 4rt.—Nomenament de Ponències.
 - 5è.—Informe del Comitè Executiu.
 - 6è.—Informe del grup parlamentari català.
 - 7è.—Informe del grup parlamentari espanyol.
 - 8è.—Informe del Conseller d'Economia i Agricultura.
 - 9è.—Informe de la Comissió pro-TREBALL, diari de la U. S. C.
 - 10è.—Elecció del Comitè Executiu.
 - 11è.—Proposicions.
- Discutits i un cop recaiguts els acords referents a l'anterior ordre del dia el Congrés passarà a constituir-se en extraordinari per a discutir i fer recaure acord:
- "Sobre els acords dels dos anteriors Consells centrals referents a la conveniència d'anar a la fusió amb altres partits obrers de classe.

Barcelona, 2 de març del 1936.

Per acord del C. E. de la U. S. C.

V. i P.

El President,

JOAN COMORERA

El Secretari general,

M. SERRA PAMIES

Emissions de la U. R. S. S.

EMISSIONS EN ESPANYOL ORGANITZADES PEL CONSELL CENTRAL DELS SINDICATS DE LA URSS

- Dissabte, 18. — Ona 1724 y 25 m. De 22 a 23 h. d'Espanya, 18 a 19 h. d'Argentina. — Revista de la setmana. — Preguntes i respostes. — Deportives. — Veu lletèria: «Vull!», novella d'Adveenko.
- Diumenge, 19. — Ona 25 metres. De 22 a 23 h. d'Argentina (2 a 3 matinada del dilluns h. d'Espanya). — Funcionament del Club dels Ferroviaris. — La cultura bolxevic. — Noves internacionals.
- Dimarts, 21. — Ona 1724 m. De 23 a 24 h. d'Espanya. — Lenin a l'emigració. — La política mundial vista per la premsa soviètica.
- Dijous, 23. — Ona 1724 m. A les 18'30 hora d'Espanya. — Transmissió de la funció d'òpera del Gran Teatre de Moscou. — Ona 1724 i 25 m. De 22 a 23 h. d'Espanya, 18 a 19 Argentina. — L'economia en el 1r trimestre del primer any stajanovista. — Dones obreres parlen sobre llur vida a la fàbrica i a la llar.
- Dissabte, 25. — Ona 1724 y 25 m. De 22 a 23 h. d'Espanya, 18 a 19 Argentina. — Revista de la setmana. — La dona

i el nen. — «Guanyaràs el pa amb el suor del teu front».

Dimenge, 26. — Ona 25 m. De 22 a 23 hores d'Argentina (2 a 3 matinada del dilluns horà d'Espanya). — Cigarretes marca URSS. — Visita a una fàbrica de tabacs de Moscou. — Noves breus internacionals i soviètiques.

Dimarts, 28. — Ona 1724 m. De 23 a 24 hores d'Espanya. — «Porta el stajanovisme a l'aburguesament?» (Respostes a nombroses preguntes dels radiolients). — La política mundial vista per la premsa soviètica.

Dimecres, 29. — Ona 1724 m. De 16'30 hora d'Espanya. — Transmissió de la funció d'òpera del Gran Teatre de Moscou.

Dijous, 30. — Ona 1724 i 25 m. De 22 a 23 h. d'Espanya, 18 a 19 de l'Argentina. — El Primer de Maig al país del Socialisme.

Els dijous de 22'30 a 23 h. d'Espanya, 18'30 a 19 de l'Argentina, per ona de 25 metres, emissió en portugués.

Preguem als radiolients ens escriguin llurs impressions. Contestem totes les lletres acompanyant la resposta de postals o revistes soviètiques. La nostra adreça: «Ràdio Central-Moscou (URSS).

LA DIRROGLO